

1.

W.P., geboren op [...] te [...], Rijksregister nummer [...] met ondernemingsnummer [...] en wonende te [...];

2.

P.R., geboren op [...] te [...], Rijksregister nummer [...] en wonende te [...];

aanleggende partijen op hoofdeis, verwerende partijen op tegeneis, vertegenwoordigd door meester K. BOSMANS, advocaat te 3630 MAASMECHELEN, Rijksweg 358;

TEGEN:

1.

MARIËN GENERAL MANAGEMENT SERVICES COMM. V., met ondernemingsnummer 0722.613.376 en met zetel te 2800 MECHELEN, Geerdegemvaart 87/101;

2.

M.S., zowel in eigen naam als in zijn hoedanigheid van vennoot van MARIËN GENERAL MANAGEMENT SERVICES COMM. V., geboren op [...] te [...] en wonende te [...];

verwerende partijen op hoofdeis, aanleggende partij op tegeneis, vertegenwoordigd door meesters F. WUYTS en S. VAN DEN BOSCH, advocaten te ANTWERPEN, loco meester K. CALUWAERTS, advocaat te 2600 ANTWERPEN-BERCHEM, Potvlietlaan 4;

Gezien de inleidende dagvaarding van 3 oktober 2019, betekend door gerechtsdeurwaarder J. VAN LIERDE, met standplaats te MECHELEN, en de vordering die er het voorwerp van is;

Gelet op de beschikking van 4 november 2019, gewezen overeenkomstig art.747 § 2 Ger. W.;

Gelet op de besluiten voor verwerende partijen op hoofdeis, neergelegd op 2 december 2019;

Gelet op de besluiten voor aanleggende partijen op hoofdeis, neergelegd op 14 januari 2020;

Gelet op de synthesebesluiten voor verwerende partijen op hoofdeis, neergelegd op 18 februari 2020;

Gehoord de partijen in hun middelen en besluiten in de Nederlandse taal;

Gezien de neergelegde stukken;

De vordering werd tijdig en regelmatig naar vorm en inhoud ingesteld, en er zijn geen redenen voorhanden tot het invoeren van een ambtshalve grond tot onontvankelijkheid;

Dat de territoriale bevoegdheid van deze rechtbank niet (meer) wordt betwist, evenmin

als de materiële bevoegdheid;
Er is geen discussie over het toepasselijk recht.

1. Voorgaanden

1.1

Partijen sloten op 7 augustus 2019 een zogenaamde “INTENTIEOVEREENKOMST TOT OVERNAME VAN AANDELEN”, meer bepaald de aandelen van de NV SEKOLI uit DILSEN-STOKKEM. De heer W.P. is eigenaar van 990 aandelen (van de 1000 in het totaal) en de heer P.R. van 10 aandelen.

De Comm. V. MARIËN zou 999 aandelen vrij en onbelast overnemen en de heer M.S. het resterende aandeel, en dit onder de voorwaarden nader omschreven in de intentieovereenkomst.

In artikel twee van de overeenkomst werd in principe een overnameprijs van € 290.000 afgesproken bedrag dat kon gecorrigeerd worden indien het eigen vermogen van de vennootschap minder zou bedragen dan € 360.000.

In artikel drie werden een aantal cumulatieve voorwaarden opgesomd:

- het bekomen van een bankfinanciering voor € 217.000;
- het uitvoeren van een due diligence onderzoek ter controle van de neergelegde jaarrekening per 31/12/2018 en de interne balans en de resultaten van de vennootschap per 14/8/2019;
- het bereiken van een definitief akkoord tussen de partijen over inhoud en draagwijdte van een definitieve overname-overeenkomst van de aandelen.

Volgens artikel vier van de overeenkomst zouden partijen er naar streven om een definitieve overeenkomst van overname te ondertekenen uiterlijk op 23 september 2019.

In artikel acht van de overeenkomst werd Belgisch recht van toepassing verklaard en werd overeengekomen dat eventuele geschillen zouden worden voorgelegd aan “*de bevoegde rechter in het Arrondissement Antwerpen*”.

In dat verband zij herhaald dat verwerende partijen op hoofdeis de territoriale bevoegdheid van deze rechtbank aanvankelijk hebben betwist, maar deze betwisting niet meer handhaven.

1.2

W.H.A. van de CVBA KONSILANTO, bedrijfs- en overname-adviseur (waarvan partijen wederzijds beweren dat die door de andere werd aangesteld), stuurde op 13 september 2019 volgende mail aan de heer P.W. en de heer S.M.:

“Zoals telefonisch besproken met jullie beiden is er blijkbaar gisteren duidelijkheid gekomen omtrent de discontinuïteit van het personeel van SEKOLI. S. is met de goedkeuring van Patrick

met de personeelsleden 1 op 1 gesprekken gaan voeren om te vernemen dat ze zullen blijven werken bij SEKOLI of niet. Dit is over gans de lijn negatief gebleken want iedereen heeft verklaard zijn ontslag te geven en bij een andere werkgever aan de slag te gaan, hetgeen uiteraard zeer spijtig is om te moeten vernemen.

S. moet om de voorwaarden van de intentieovereenkomst tussen jullie correct te volgen een schrijven sturen om te melden dat uit het due diligence onderzoek omstandigheden en risico's zijn gebleken, op basis waarvan hij niet zal overgaan tot de eigendomsoverdracht van de aandelen tegen de voorwaarden uiteengezet in de intentieovereenkomst. Het commercieel en financieel risico is immers veel groter dan verwacht.

Dit is voor P. ook totaal onverwacht en maakt dat we opnieuw moeten bekijken wat er mogelijk is....”

Op 14 september 2019 reageerde de heer P.W. aan W.A. en S.M.:

“Bedankt voor uw bericht, waar ik toch wel van schrok.

Ik ontving van niemand een opzegbrief.... Ik stel voor dat S. en ik opnieuw, maar deze keer dus samen, met de mannen gaan praten. Volgens mij is er niets aan de hand met hen; zijn ze misschien bang dat er veel voor hen gaat veranderen, eenmaal S. de firma heeft overgenomen? Ik zou dat misverstand graag uit de wereld willen helpen want ik kan goed begrijpen dat die ontmoeting met de mannen S. heeft doen schrikken....”

Op 16 september 2019 liet de heer S.M. weten dat hij afzag van de aankoop van de aandelen van de NV SEKOLI:

“Sta me toe eerst even terug te komen op de mail van W. omtrent de uitkomst van de due diligence.

Boekhouding: verschillen in boekingen (over en onder): hier zijn geen grote struikelblokken gevonden die kunnen leiden tot een negatief advies. Alle aangehaalde punten kunnen mee opgenomen worden in de eindafrekening.

Omzet en werkzekerheid voor de volgende periode:

**Verwachte omzet ligt lager dan verwacht en de omzetsberekening van M. zou correct zijn (162k€ waarvan 138k€ met eigen mensen + 70k€ in groen);*

**Werkzekerheid: de bovengenoemde omzet vertegenwoordigt een werkzekerheid van ongeveer 25 werkdagen voor de bestaande ploegen. Dus wat Q4 van 2019 betreft is er een groot tekort aan uit te voeren werk ten opzichte van de beschikbare eigen mensen. Dit in tegenstelling tot wat tijdens de inleidende gesprekken werd beweerd;*

**Het niet uitsturen van offertes tijdens Q2 en Q3 van 2019 heeft de werkzekerheid van de tweede helft van 2019 en de start van 2020 zeer sterk gehypothekeerd. Het te verwachten deficit hierdoor is groter dan verwacht en bemoeilijkt zeer sterk een rendabele doorstart;*

Personeel: op donderdag 12/9 heb ik, zoals aangehaald in W. zijn schrijven, en one-to-one gesprek gehad met de werknemers. Daaruit is gebleken dat ik van niemand de effectieve

garantie heb gekregen dat ze zullen blijven na de overname. Zoals W. schrijft, er is een zekerheid rond discontinuïteit op vlak van personeel. Mijn originele vrees dat een aantal personeelsleden M. zouden volgen na zijn vertrek is hierdoor bevestigd geweest.

Besluit: voor mij is het duidelijk geworden dat ik niet kan verdergaan met de overname volgens de voorwaarden gestipuleerd in de intentieverklaring. Ik wens dus niet over te gaan tot aankoop van de aandelen....”

Hierop reageerde de raadsman van de konsoorten W.-P. op 18 september 2019:

“... Op de bijeenkomst van vandaag is gebleken dat u de overeenkomst niet wenst te honoreren. Cliënt kan zich niet akkoord verklaren met uw standpunt en uw voornemen om de overeenkomst niet uit te voeren.

Zoals u wellicht weet strekken overeenkomsten partijen tot wet en dienen overeenkomsten te goeder trouw te worden uitgevoerd. Na het due diligence onderzoek heeft u zelf bevestigd dat boekhouding alles in orde is.

De redenen die u aanhaalt in uw bericht van 16/9/2019 zijn geen geldige redenen om de overeenkomst niet uit te voeren. U kan anderzijds onze cliënt helemaal niets verwijten.

Bovendien dreigt cliënt en de vennootschap schade te lijden door uw handelswijze.

- 1. Cliënt heeft voorzien zijn aandelen per eind september 2019 over te dragen en aldus zijn werkzaamheden hierop afgestemd; u bent hiervan op de hoogte;*
- 2. Cliënt heeft aldus niet meer de materiële mogelijkheid om de opdrachten van de vennootschap na de voorziene datum van 23/9/2019 uit te voeren; indien de vennootschap en/of cliënt schade zou lijden zullen zij deze schade op u moeten verhalen; alleszins zal cliënt trachten de schade te beperken en de opdrachtgevers alvast in kennis stellen dat de mogelijkheid bestaat dat de afgesproken werkzaamheden niet zullen worden uitgevoerd.*

Gezien de korte tijdsperiode die rest, dien ik aan te dringen op bevestiging van uw zijde tegen uiterlijk vrijdag 20/9/2019 om 14:00 uur dat de overeenkomst tijdig zal worden uitgevoerd. Bij gebreke aan bevestiging zal ik cliënt adviseren de nodige maatregelen te treffen en de geëigende procedures te voeren. Tevens zal cliënt in voorkomend geval de schade op u verhalen....”

De raadsman van huidige verwerende partijen op hoofdeis reageerde op 19 september 2019. Hij bevestigde dat de beoogde verkoop van de aandelen niet zou doorgaan omdat de voorwaarden van artikel 3 van de intentieovereenkomst niet vervuld waren.

Deze reactie van 19 september 2019 werd betwist door de raadsman van de konsoorten W.P. op 25 september 2019:

“1.

Uw cliënt en het kantoor KONSALINTO was ervan op de hoogte dat cliënt geen projecten

meer zou aannemen die jaaroverschrijdend zijn. Het uitsturen van offertes was even on hold gezet hetgeen duidelijk is gecommuniceerd vanaf de start van de overname- onderhandelingen. Cliënt heeft wel degelijk offertes uitgeschreven over het volledige jaar 2019 (januari tot en met september). Tevens heeft het kantoor KONSALINTO, raadgever van uw cliënte, met dit element rekening gehouden bij de prijsbepaling.

2.

Cliënt heeft alle boekhoudkundige stukken en andere relevante gegevens voorgelegd (omzet, portefeuille werken die nog uitgevoerd moesten worden,...). Alle gesprekken zijn steeds in een open en vertrouwelijk karakter verlopen. Cliënt heeft niets achtergehouden en op geen enkele wijze misleidende informatie gegeven.

3.

Tevens was uw cliënt ervan op de hoogte dat de heer T.M. (operationeel manager) het bedrijf zou verlaten op 23/9/2019. Op deze datum is trouwens de datum van de overdracht afgestemd. Na onderhandelingen en ondertekening van de intentieverklaring werd afgesproken dat de heer T. terug offertes zou uitsturen met het oog op een vlotte doorstart. In de periode van 1 maand is er voor circa € 700.000,00 offertes uitgestuurd hetgeen uw cliënt wel degelijk weet. Dat er niet dadelijk reactie op komt is een normale gang van zaken. Intussen werden toezeggingen op de uitgestuurde offertes genoteerd, welke cliënt noodgedwongen dient te annuleren. Cliënt kan de opdrachten immers niet uitvoeren aangezien uw cliënt de taken van de heer T. vanaf 23/9/2019 zou overnemen. Uw cliënt heeft enkele dagen met de heer T. samengewerkt om het 'reilen en zeilen' van de firma te leren kennen. Voor het overige heeft geen enkele werknemer op dit ogenblik zijn ontslag gegeven. De kwestie van het personeel is uiteraard de verantwoordelijkheid van uw cliënt na de overname.

4.

Bij het laatste onderhoud tussen partijen op dinsdag 17/9/2019 heeft cliënt getracht om oplossingen aan te bieden om de 'onzekerheid' weg te nemen bij uw cliënt. Van een 'lege doos' zoals uw cliënte doet uitschijnen, is geen sprake. Cliënt kan zich niet van de indruk ontdoen dat uw cliënt zich in laatste instantie bedenkt uit schrik voor een vlotte doorstart...."

Verwerende partijen op hoofdeis besluiten uit dit alles:

"Conclusie is dat concludanten tijdig en gemotiveerd melding maakten van het feit dat zij de beoogde overname van de aandelen van SEKOLI NV zouden stopzetten conform artikel 3 van de intentieovereenkomst. Eisers handelden niet te goeder trouw door concludanten foutieve informatie voor te spiegelen die ingevolge het due diligence onderzoek aan het licht kwam en bovendien door de vennootschap niet meer zoals een goed huisvader te besturen, zodat dit aanzienlijke schade teweeg bracht en tot gevolg had dat de vennootschap minder waard bleek dan aanvankelijk werd voorgesteld".

1.3

Bij inleidende dagvaarding van 3 oktober 2019 vorderden de konsoorten W.-P.

- verwerende partijen op hoofdeis solidair, de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot uitvoering van de overeenkomst van 7 augustus 2019 tot overname van de aandelen van de vennootschap SEKOLI NV met ondernemingsnummer [...] en met maatschappelijke zetel te [...];
- verwerende partijen op hoofdeis solidair, de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot betaling van de som van **€ 1,00 provisioneel** meer de moratoire intresten vanaf 18 september 2019 uit hoofde van de overname van de aandelen, bedrag definitief te begroten in de verdere loop van het geding;
- verwerende partijen op hoofdeis solidair, de ene bij gebreke aan de andere, te veroordelen tot betaling van een bedrag van **€ 1,00 provisioneel** meer moratoire intresten vanaf 18 september 2019 uit hoofde van schade en de konsoorten W.-P. hiervoor voorbehoud te verlenen;
- verwerende partijen op hoofdeis te veroordelen tot de gerechtskosten met inbegrip van de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding.

1.4

Op 25 oktober 2019 diende de heer S.M. een klacht met burgerlijke partijstelling in bij de Onderzoeksrechter te Tongeren voor volgende beweerde misdrijven die zouden begaan zijn door de konsoorten W.-P.:

- valsheid in geschrifte en gebruik van valse stukken (het voorleggen van valse documenten waarbij in het due diligence onderzoek bleek dat de cijfers, waaronder de te voorziene omzet, beweerdelijk totaal niet klopten);
- misbruik van vennootschapsgoederen: beweerdelijk zou een werknemster, die bij de NV SEKOLI werkt, voltijds ingeschreven is op de loonlijst van een andere vennootschap waar de heer W. eigenaar/aandeelhouder van zou zijn. Bovendien zou deze werknemster slechts parttime werken maar zouden kosten volledig worden doorgerekend aan SEKOLI NV;
- niet-aangifte van arbeid en ontduiking RSZ en belastingen: een groot deel van de arbeid van de werknemers zou niet volledig worden aangegeven, minstens de overuren niet.

2. Vraag tot schorsing van de procedure (Le criminel tient le civil en état)

Verwerende partijen op tegeneis zijn van oordeel dat huidige burgerlijke procedure moet worden opgeschort omdat er, volgens hen, vrees bestaat voor tegenstrijdige beslissingen tussen enerzijds de strafvordering en anderzijds de burgerlijke vordering.

Wanneer een strafvordering wordt ingesteld voor of tijdens de procedure voor de

burgerlijke rechtbank, zal, overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv., de burgerlijke vordering worden geschorst zolang niet definitief beslist is over de strafvordering.

De regel is bedoeld om tegenstrijdigheden te vermijden tussen de beslissingen van de strafrechter en de burgerlijke rechter.

Er moet aan volgende toepassingsvoorwaarden voldaan zijn:

- het moet gaan om een strafvordering in België; het bestaan van een strafrechtelijk onderzoek in het buitenland is geen grond tot schorsing;
- de strafvordering moet effectief zijn ingesteld; er is geen schorsing wanneer de zaak slechts het voorwerp uitmaakt van een opsporingsonderzoek of wanneer zij geseponeerd is. Een eenvoudige aangifte of klacht zou aldus niet volstaan om een schorsing teweeg te brengen. De toepassing van deze regel impliceert dat de strafvordering wordt aanhangig gemaakt ingevolge het openen van een gerechtelijk onderzoek op vordering van de procureur des Konings of ingevolge klacht met burgerlijke partijstelling hetzij ingevolge een rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter door de procureur des Konings of de burgerlijke partij;
- de strafrechter wordt gevraagd uitspraak te doen over punten die gemeen zijn aan de strafvordering en de burgerlijke vordering, zodat er gevaar voor tegenstrijdigheid bestaat. De verplichting berust er immers op dat de uitspraak op strafgebied gezag van gewijsde heeft aangaande de punten die aan de strafvordering en de burgerlijke vordering gemeen zijn. De regel van 'le criminel tient le civil en état' wordt niet toegepast wanneer het strafonderzoek feitelijkheden betreft die verschillen van de feitelijkheden ingeroepen in het burgerlijk geding.

In voorliggende situatie is aan de eerste twee toepassingsvoorwaarden voldaan. De vraag is echter of er gevaar voor tegenstrijdigheid bestaat tussen enerzijds de uitspraak van de strafrechter over de neergelegde klacht en anderzijds de uitspraak over het voorliggende geschil door de burgerlijke rechter.

De rechtbank is van oordeel dat er geen gevaar voor tegenstrijdigheid bestaat gezien, zelfs wanneer de strafklacht tot een veroordeling zou leiden, het enkel gaat om misdrijven die zouden begaan zijn door de konsoorten W.-P. maar zonder eigenlijke implicatie op (het principe van) de gesloten intentieovereenkomst en de houding van partijen nadien (zie hieronder).

Uit het feit trouwens dat de verwerende partijen op hoofdeis ervan overtuigd zijn dat ze een gedetailleerde strafklacht kunnen neerleggen blijkt dat ze hiervan op de hoogte waren onder meer ingevolge het due diligence onderzoek. Blijkbaar zagen ze hierin allemaal geen enkel probleem totdat ze in betaling werden aangesproken.

Huidige procedure dient bijgevolg niet te worden opgeschort.

3. Ten gronde

3.1 Standpunten van partijen

(a)

Volgens verwerende partijen op hoofdeis werd niet voldaan aan de voorwaarden van artikel 3 van de intentieovereenkomst.

In artikel drie werden, zoals gezegd, een aantal cumulatieve voorwaarden opgesomd:

- het bekomen van een bankfinanciering voor € 217.000;
- het uitvoeren van een due diligence onderzoek ter controle van de neergelegde jaarrekening per 31/12/2018 en de interne balans en de resultaten van de vennootschap per 14/8/2019;
- het bereiken van een definitief akkoord tussen de partijen over inhoud en draagwijdte van een definitieve overname-overeenkomst van de aandelen.

Volgens verwerende partijen op hoofdeis is aan geen enkele van deze cumulatieve voorwaarden voldaan, gezien

- geen bankfinanciering kon bekomen worden ingevolge de vaststellingen aangaande “zwartwerk e.d.”;
- er tal van omstandigheden en risico's bleken te zijn op basis waarvan een redelijke koper niet zou overgaan tot de eigendomsoverdracht van de aandelen;
- er nog geen definitief akkoord tussen partijen tot stand gekomen was/is over de inhoud en de draagwijdte van de definitieve overnameovereenkomst van aandelen.

Verwerende partijen op hoofdeis zijn van oordeel dat zij de intentieovereenkomst stipt en te goeder trouw hebben uitgevoerd. De resultaten van het due diligence onderzoek waren, aldus verwerende partijen op hoofdeis, “te negatief” opdat een definitieve overeenkomst kon worden opgesteld.

Ze voegen eraan toe dat er nog geen overeenkomst tot overname van aandelen bestaat, zodat zij ook niet kunnen veroordeeld worden om een (niet bestaande) overeenkomst uit te voeren.

(b)

De konsoorten W.-P. antwoorden hierop:

- dat in de loop van de huidige procedure slechts voor de eerste maal wordt beweerd dat men geen financiering kon bekomen en hiervan voordien geen sprake was;
- dat er in de mail van 13/9/2019 van de raadgever van verwerende partijen op hoofdeis werd aangehaald dat er duidelijkheid werd bekomen over de discontinuïteit van het personeel van SEKOLI, maar een andere kwestie niet werd aangehaald;

- dat de heer W. onmiddellijk bereid was om eventuele misverstanden uit de wereld te helpen (zie mail van 14/9/2019);
- dat er geen enkel element van bewijs voorligt voor de beweringen van verwerende partijen op hoofdeis;
- dat de inhoud van de brief van haar raadsman van 25/9/2019 bevestigd kan worden.

3.2 Beoordeling

In de eerste plaats dient opgemerkt dat de konsoorten W.-P. ten onrechte de gedwongen uitvoering vorderen van de intentieovereenkomst van 7 augustus 2019 omdat een aantal noodzakelijke parameters nog niet werden besproken/afgesproken tussen partijen. Er werd in de genoemde overeenkomst enkel de intentie, de bedoeling van de partijen weergegeven om de aandelen van de firma SEKOLI over te dragen/over te nemen en te streven naar een definitief akkoord, maar deze intentieovereenkomst kan bezwaarlijk als een definitief akkoord worden aanzien.

De vraag stelt zich trouwens hoe een vonnis dat de gedwongen uitvoering van de overeenkomst zou opleggen, zou moeten worden uitgevoerd.

3.3 Argumentatie in ondergeschikte orde

3.3.1

Voor zover de rechtbank van oordeel zou zijn dat de overeenkomst van 7/8/2019 ontbonden is of niet moet worden uitgevoerd vorderen aanleggende partijen op hoofdeis een schadevergoeding en ze verwijzen in dat verband naar een fout of nalatigheid van verwerende partijen op hoofdeis tijdens de onderhandelingsfase (culpa in contrahendo).

In deze hypothese verzoeken aanleggende partijen op hoofdeis om een deskundige aan te stellen met opdracht de schade in hoofde van aanleggende partijen op hoofdeis te begroten.

3.3.2

Uit het hoger aangehaalde feitelijk relaas kan worden afgeleid dat er geen bewijs voorligt dat de konsoorten W.-P. te kwader trouw geweest zijn, gezien uit het feitelijk relaas en voornamelijk uit het gebrek aan opmerkingen in dat verband van de CVBA KONSILANTO, kan en mag afgeleid worden:

- dat de volledige boekhouding werd voorgelegd tijdens de precontractuele fase;
- dat alle beschikbare informatie werd gegeven tijdens de precontractuele fase;
- dat verwerende partijen op hoofdeis uit de tijdens de precontractuele fase verstrekte en voorgelegde informatie voldoende stof konden halen om een gedetailleerde strafklacht neer te leggen;
- dat verwerende partijen op hoofdeis tijdens de precontractuele fase werden bijgestaan door een professioneel raadgever;
- dat de konsoorten W.-P. gehandeld hebben volgens de onderrichtingen van de

professionele raadgever die in voorliggende situatie tussenkwam.

Verder is uit het feitelijk relaas eveneens gebleken dat verwerende partijen op hoofdeis voorafgaand aan huidige procedure nooit hebben opgemerkt dat zij geen financiering konden bekomen om welke reden dan ook. Hieraan zij toegevoegd dat tijdens huidige procedure ook geen enkel element/bewijs wordt voorgelegd waaruit blijkt dat verwerende partijen op hoofdeis de nodige inspanningen deden om een financiering te bekomen maar dat deze geweigerd werd, en zeker niet dat deze geweigerd werd omdat er bepaalde onregelmatigheden zouden zijn vastgesteld in de uitbating/boekhouding van de firma SEKOLI.

In zijn mail van 16 september 2019 schreef de heer W.M., nadat de voorgelegde boekhouding van SEKOLI was onderzocht door de heer M. en/of de CVBA KONSILANTO, over deze boekhouding: *“hier zijn geen grote struikelblokken gevonden die kunnen leiden tot een negatief advies. Alle aangehaalde punten kunnen mee opgenomen worden in de eindafrekening.”* Er is in deze mail dus duidelijk geen sprake van onregelmatigheden in de boekhouding of onvolledigheid ervan, zodat de latere beweringen van het tegendeel in het kader van huidige procedure niet geloofwaardig voorkomen.

Verder sprak de heer S.M. in zijn mail van 16 september 2019 over de discontinuïteit van het personeel. Uit geen enkel element blijkt dat dit personeel negatief zou beïnvloed zijn door de konsoorten W.-P., dan wel dat dit personeel effectief ontslag zou geven of gegeven heeft ingevolge de overname van de aandelen. Het is trouwens niet abnormaal dat personeel in de situatie van een nakende overname een afwachtende houding aanneemt, waarbij dient opgemerkt dat het aan de overnemer is om het personeel garanties te geven over werkzekerheid in de toekomst. Ook dit element kan dus niet in het voordeel van verwerende partijen op hoofdeis worden ingeroepen.

Volledigheidshalve zij hieraan toegevoegd dat de heer W. zich onmiddellijk bereid verklaarde om een gezamenlijk onderhoud te hebben met het personeel om de continuïteit van het personeelsbestand te verzekeren/betrachten.

Tenslotte werd in de mail van 16 september 2019 aangegeven door de heer S.M. dat de omzet lager bleek te zullen zijn dan vooropgesteld omdat beweerdelijk geen offertes meer waren uitgestuurd door de firma SEKOLI. In de eerste plaats zij opgemerkt dat deze bewering als werden geen offertes meer uitgestuurd door de konsoorten W.-P. door hen werd ontkend en zelfs het tegendeel werd beweerd. Bovendien kunnen verwerende partijen op hoofdeis het enkel zichzelf verwijten dat ze in de intentieovereenkomst geen afspraken maakten over het normaal verder uitbaten van de firma SEKOLI, waarvan ze dus de aandelen wensten over te nemen, waarbij ook opgemerkt wordt dat het minstens mede in het belang van de kandidaat-overnemers was dat de handelsactiviteiten op normale wijze zouden worden voortgezet in de

loop van de onderhandelingen tussen partijen. Wanneer dat niet gebeurde, zoals verwerende partijen op hoofdeis beweren, dan was dat geen reden om de definitieve overeenkomst niet te onderhandelen/af te sluiten maar wel om dit te verrekenen in de prijs. Alleszins kunnen verwerende partijen op hoofdeis zich niet op hun eigen tekortkomingen beroepen in hun voordeel.

De bewering van verwerende partijen op hoofdeis dat er tal van omstandigheden en risico's bleken te zijn op basis waarvan een redelijke koper niet zou overgaan tot de eigendomsoverdracht van de aandelen, vindt geen steun.

3.3

In deze omstandigheden dient besloten dat verwerende partijen op hoofdeis een culpa in contrahendo begingen door de onderhandelingen zonder gegronde reden af te breken.

De partijen zijn gehouden tot een algemene verplichting van voorzichtigheid bij het aangaan, het verder zetten en het afbreken van de onderhandelingen. (P. VAN OMMESLAGHE, *Chronique de jurisprudence, Les obligations, R.C.J.B.* 1975, Blz.492, nr.41 bis; *R.C.J.B.* 1986, nr.62; J. SCHMIDT, *La sanction de la faute précontractuelle, R.T.D.C.* 1974, nr.9 e.v.; Kh. Luik, 27 september 2002, *T.B.H.* 2004, 298).

Niet het verbreken van de onderhandelingen op zich doet de verantwoordelijkheid ontstaan, maar wel eventueel de omstandigheden waarin de verbreking tussenkomt, met name wanneer het vertrouwen van de tegenpartij werd verschalkt. (M. VANWYCK-ALEXANDRE, *La réparation du dommage dans la négociation et la formation des contrats, Ann. Dr.* 1980, Blz.22-23).

De principes van de quasi-delictele aansprakelijkheid, neergeschreven in de artikelen 1382 en 1383 B.W., laten toe de tekortkomingen in de precontractuele fase te sanctioneren. De theorie van de culpa in contrahendo werd door het Hof van Cassatie geformaliseerd. (Cass. 10 december 1981, *Pas.* 1982, I, 494 en *Arr. Cass.* 1981 – 1982, 502; G. SCHRANS, *De progressieve totstandkoming der contracten, T.P.R.* 1984, blz.1 e.v.; L. CORNELIS, *La responsabilité précontractuelle, conséquence éventuelle du processus précontractuel, R.G.D.C.*, 1990, 391 e.v.; R.O. DALCQ, *Traité de la responsabilité civile*, T. I, 2de uitg., 1967, blz. 124-125, nr. 93 en 94 ; W. DE BONDT, *Precontractuele aansprakelijkheid, R.G.D.C.* 1993, 99 e.v.; H. DE PAGE, *Traité élémentaire de droit civil belge*, t.2, 2de uitg., 1940, blz.516-517, nr.558-559; D. FRERIKS, *Onderzoeks- en mededelingsverplichting in het contractenrecht, T.P.R.* 1992, blz.1215 e.v.; M. VANWIJK-ALEXANDRE, *La réparation du dommage dans la négociation et la formation des contrats, Ann. Fac. Dr. Liège*, 1980, 24; VAN OMMESLAGHE P., *Examen de jurisprudence, Les obligations, 1974-1982, R.C.J.B.* 1986, 146-147, nr.59; E. DIRIX en A. VAN OEVELEN, *Kroniek van het verbintenissenrecht, 1985-1992, R.W.* 1992-1993, 1211,

nr.6; KRUIHOF R., BOCKEN H., DE LY F. en DE TEMMERLMAN B, Overzicht van rechtspraak, Verbintenissenrecht, 1981-1992, *T.P.R.* 1994, nr. 73 e.v. Blz.277 en nr. 166 e.v. Blz.430; B. DE CONINCK, Les sanctions des manquements précontractuels à la lumière de quelques législations récentes en droit des contrats, *T.B.B.R.* 1998, 196 ; S. STIJNS, *Verbintenissenrecht*, Die Keure 2005, Blz. 138, nr. 192; Arbeidshof Antwerpen 9 februari 2004, *RW* 2005 – 2006, 1591).

Het brutaal of onverwacht afbreken van onderhandelingen zonder geldig motief maakt een culpa in contrahendo uit. (S. STIJNS, *Verbintenissenrecht*, Die Keure 2005, Blz. 137, nr. 191; W. VAN GERVEN m.m.v. A. VAN OEVELEN, *Verbintenissenrecht*, vierde herwerkte uitgave 2015, Acco, p.152; Kh. Brussel, 30 juni 1983, *T.B.H.* 1984, 451; Brussel, 5 februari 1992, *J.T.* 1993, 130; Kh. Luik, 20 december 1984, *Jur. Liège* 1985, 149; Luik 20 oktober 1989, *Rev. Liège* 1990, 86 en *T.B.H.* 1990, 521, noot X. DIEUX; Luik 28 februari 1997, *J.L.M.B.* 1998, 180; Luik, 16 januari 1998, *J.L.M.B.* 1998, 589, noot; Antwerpen, 19 maart 2001, *T.B.H.* 2002, 120; KRUIHOF e.a., Overzicht van rechtspraak, Verbintenissenrecht, 1981-1992, *T.P.R.* 1994, nr.81, Blz. 288; Kh. Kortrijk 12 december 2007, *TBH* 2009/9, 909).

In deze omstandigheden dient dus, zoals gezegd, besloten dat verwerende partijen op hoofdeis een culpa in contrahendo begingen door de onderhandelingen zonder gegronde reden af te breken.

3.4

Er liggen onvoldoende elementen voor om de door de konsoorten W.-P. geleden schade te begroten.

Een deskundig onderzoek is niet dienstig om het totaal gebrek aan bewijs van de beweerd geleden schade op te vangen. (Antwerpen, vierde kamer, 13 november 2006, inzake 2005/AR/2879, onuitgeg. , Antwerpen, 9 december 2009, *Limb. Rechtsl.* 2010, 112, noot H. VAN GOMPEL, Vereist de toepassing van de exceptie van niet – uitvoering een voorafgaande ingebrekestelling?)

Met de wet van 15 mei 2007 (BS 22 augustus 2007) werden de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek inzake het deskundigenonderzoek grondig gewijzigd. De nieuwe wet is onder meer gekenmerkt door het subsidiariteitsbeginsel wat inhoudt dat slechts een expertise kan bevolen worden als er geen ander middel is om achter de informatie te komen.

Bovendien zegde de raadsman van de konsoorten W.-P. ter zitting van deze rechtbank van 11 maart 2020 dat de firma SEKOLI enkel nog de bestaande overeenkomsten afwerkt en dus geen nieuwe opdrachten meer nastreeft/afsluit/afwerkt, gegeven dat het begroten van de schade absoluut bemoeilijkt in voorliggende situatie.

In deze omstandigheden is het aan de konsoorten W.-P. om voldoende elementen voor te leggen aan de rechtbank om de (eventuele) schade die zij zouden hebben geleden te begroten. Hiertoe dienen de debatten heropend.

4. Tegeneis

Verwerende partijen op hoofdeis stelden bij besluiten een tegeneis waarbij ze een schadevergoeding vorderen van € 10.000,00 wegens tergend en roekeloos geding.

Deze tegeneis wordt door de konsoorten W.-P. betwist.

Uit de behandeling van de hoofdeis moge gebleken zijn dat deze tegeneis ongegrond is.

BESLISSING:

De rechtbank, beslissende op tegenspraak en in eerste aanleg, na erover beraadslaagd te hebben overeenkomstig de wet, alle andere verdere en strijdige bemerkings van partijen, in besluiten of ter zitting opgeworpen, van de hand wijzend als ongegrond, verklaart de vordering van de konsoorten W.-P. ontvankelijk en voorlopig deels gegrond in de mate als hierna bepaald;

verleent akte aan verwerende partijen op hoofdeis, aanleggende partij op tegeneis, van de bij besluiten ingestelde tegeneis, en hierop recht doende, verklaart deze tegeneis ontvankelijk doch ongegrond en wijst haar ervan af;

zegt voor recht dat verwerende partijen op hoofdeis een culpa in contrahendo begingen door de verdere onderhandelingen/uitvoering ingevolge de intentieovereenkomst tot overname van aandelen van 7 augustus 2019 onverwacht te hebben afgebroken zonder geldig motief;

veroordeelt dienvolgens verwerende partijen op hoofdeis om aan aanleggende partijen op hoofdeis voorlopig een bedrag te betalen van **€ 1,00 provisioneel** in afwachting van de definitieve begroting van de door aanleggende partijen op hoofdeis geleden schade;

heropent vervolgens, en vooraleer verder recht te doen, de debatten enkel en alleen teneinde partijen toe te laten verder te besluiten over de omvang van de door aanleggende partijen op hoofdeis (beweerd) geleden schade;

bepalen de termijnen waarbinnen partijen dienen te besluiten als volgt:

- voor aanleggende partijen op hoofdeis uiterlijk op 27 april 2020;

- voor verwerende partijen op hoofdeis uiterlijk op 18 mei 2020;
- voor het wederantwoord van aanleggende partijen op hoofdeis uiterlijk op 2 juni 2020;

zeggen voor recht dat partijen alle rechtsmiddelen tegelijk dienen voor te dragen;

stellen de zaak voor pleidooien op de openbare terechtzitting van **WOENSDAG 17 juni 2020** te 9 uur voor de derde kamer, zetelend te Tongeren, Gerechtsgebouw, Kielenstraat, 22, zaal C, voor een totale pleitduur van 30 minuten;

behoudt de uitspraak voor het overige voor;

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande ieder rechtsmiddel en zonder borgstelling.

Aldus gewezen door de DERDE kamer van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, samengesteld uit:

G. HERMANS, rechter,

S. SCHERPENBERG en J. GOBYN, rechters in ondernemingszaken,

H. VALKENBORG, griffier,

en uitgesproken in openbare zitting van diezelfde kamer op **1 april 2020** door G. HERMANS, rechter, bijgestaan door H. VALKENBORG, griffier.

\$

\$

\$

\$